

SKLOP GRAĐEVINA JUGOZAPADNO OD PERISTILA

UDK: 728.3 (497.5 Split) (091) «652/18»
727.7 (497.5 Split)
Primljeno: 7. VI. 2006.
Izvorni znanstveni rad

Dr. sc. KATJA MARASOVIĆ
Građevinsko-arhitektonski fakultet
Sveučilišta u Splitu i
Arhitektonski fakultet Sveučilišta u Zagrebu
Mediterranski centar za graditeljsko naslijeđe
Bosanska 4
21000 Split, HR
VLASTA MARČIĆ
Ured ovlaštenog arhitekta Vlasta Marčić
Matoševa 11
21000 Split, HR

U ovom radu obrađuje se prostorni razvoj sklopa građevina jugozapadno od Peristila od antike do danas. Riječ je o srednjovjekovnoj palači, koja je vjerojatno pripadala splitskoj plemićkoj obitelji Lukaris, u sjevernom dijelu, i dvjema građevinama u južnom dijelu sklopa. Ovdje se prezentiraju nalazi istraživanja Urbanističkog biroa provedeni prilikom radova na uređenju sklopa za Centar općeg obrazovanja Radničkog sveučilišta 1957. -1961. te rezultati najnovijih analiza.

Ključne riječi: graditeljsko naslijeđe, povijesni razvoj, stambena arhitektura

Za potrebe uređenja sklopa jugozapadno od Peristila za Muzej sakralne umjetnosti godine 2005. izrađena je povijesno-prostorna analiza¹ koja se ovdje daje u nešto drugačijem obliku. Sklop građevina omeđuje ulica Ilirske akademije s juga, Vestibul i Peristil s istoka, ulica Kraj Sv. Ivana sa sjevera i unutarnje dvorište sa zapada. Sastoji se od dva dijela, srednjovjekovne palače na sjeveru i dviju kuća na jugu, koji su funkcionalno povezani 1957.

godine prilikom uređenja sklopa za Centar općeg obrazovanja Radničkog sveučilišta. Danas su ondje smješteni Privatna turistička i ekonomska škola te dva stana orijentirana prema Peristilu.

Studija se temelji na arhitektonskoj snimci iz 1956. godine,² dokumentaciji o istraživanjima provedenim 1957. - 1961.,³ arhitektonskoj snimci iz 2005. godine⁴ te detaljnoj analizi postojećeg stanja i ostale dostupne povijesne građe. Zbog lakšeg razumijevanja daje se podjela sklopa na građevne jedinice.

ANTIKA

Sjeverni dio sklopa građevina koji obrađujemo smješten je u jugoistočnom uglu zapadnog *temenosa* (kultnog prostora) Dioklecijanove palače, a njegov južni dio zauzima prostor južno od zida *temenosa*. U istraživanjima 1957. godine, u sredini sjevernog dijela sklopa, pronađeni su ostaci okrugle građevine⁵ koju Prouculiano u svom govoru 1558. godine spominje kao Kibelin hram.⁶ Prema Branimiru Gabričeviću ta je građevina (kao i ona njoj slična, čiji su ostaci pronađeni nešto sjevernije pod palačom Cipci) imala ulogu sekundarnog mauzoleja ili je bila čisto dekorativna građevina.⁷ Od nje su se do danas sačuvali kripta i dijelovi stilobata *in situ* te ulomak vijenca i dva ulomka kasetona periptera.⁸ Vanjski promjer građevine je 9,24 m, a unutarnji promjer kripte je 3,58 m. Tragovi pristupnog stubišta nisu pronađeni.

Dijelovi stilobata okrugle građevine pronađeni su u jedinici C1 u donjem dijelu srednjovjekovnog zida i u jedinici B3 ispod razine poda. To su ravni i profilirani elementi baze i blok plašta. Ravni dio baze s manjim oštećenjima uglavnom je sačuvan dok je profilirani sačuvan samo djelomično. Od elemenata plašta sačuvao se samo jedan blok na kojemu se još vidi originalni istak za nošenje kamena⁹ kakvih nalazimo i na drugim mjestima u Palači (Mauzolej, prostilni hram). Dno stilobata je na koti 6,11 m, pod njim je grubo zidani temelj do kote 5,09, a ispod se proteže zidana platforma koja ide prema jugu okomito na zid *temenosa* što znači da je bila kvadratnog tlocrta. U prostorijama B3 i C2 pronađen je drenažni kanal

koji ide paralelno sa zidom *temenosa* na udaljenosti od 80 cm. Dno mu je na koti 3,88 m, a njegovi zidovi su sačuvani do visine 5,08 južni i 5,37 sjeverni. Takav sličan kanal pronađen je na istom položaju u istočnom *temenosu*.¹⁰ Uz kvadratnu platformu okrugle građevine položen je antički zid širine 90 cm koji na spoju s kanalom zaokreće prema zapadu i tu je širok 65 cm. Najviša točka mu je na koti 4,27 m. U uglu koji tvore ta dva zida kopano je do razine prirodnog terena koja se nalazi na koti 3,07 m, dakle oko 3 metra niže od dna stilobata.¹¹

Okrugla je građevina od Peristila bila ograđena arhikolonatom na koji se prema Protironu nastavlja zidana parastada koja se izvrsno sačuvala do danas i čini sastavni dio istočnog pročelja sklopa građevina jugozapadno od Peristila. Prema jugu okrugla je građevina bila ograđena zidom *temenosa* zidanim u tehnici *opus mixtum*, koji je bio raščlanjen nišama, i prema *temenosu* ukrašen stupovima na postamentima i vijencima.¹² Zid *temenosa* sačuvao se u donjem dijelu, i to oko dvadesetak centimetara iznad današnjeg poda prizemlja.

Prostor južno od *temenosa* danas je na mnogo višoj razini nego što je bio u antici. Naime, razina ulice Ilirske akademije je na oko 5 metara iznad apsolutne nule, dok je antička razina tog prostora bila na oko 2,25 m, suđeci po razini ulaznih vrata u stubišta istočno i zapadno od velike podrum-ske dvorane (br. 6) i antičkoj razini supstrukcije Vestibula.

U sjeverozapadnom (kao i u sjeveroistočnom) uglu Vestibula postojala je kružna prostorija promjera 2,40, visine 6,5 metara, presvođena kupolom od opeke i sedre sa dva prozora prema sjeveru, jedan iznad drugoga, koji su u velikoj mjeri sačuvani do danas. Pod prostorije je na koti 15,11 m, dakle iznad svoda polukružne niše okrenute prema unutrašnjosti Vestibula. Prema Niemannu te su prostorije služile za uštedu materijala i kao podupora kupole Vestibula.¹³

PREDROMANIKA

Godine 1957. prilikom istraživanja kriptе okrugle antičke građevine pronađen je predromanički zabat oltarne pregrade.¹⁴ Taj nalaz mogao bi

upućivati na to da se okrugla antička građevina u ranom srednjem vijeku koristila kao crkva. Za sada nema nalaza koji bi nam rasvijetlili izgled sklopa u tom razdoblju, ali se može pretpostaviti da su građevine južno od temenosa (D1 i D2) u to doba već postojale s obzirom da je ulica koja je išla kroz supstrukciju Vestibula u smjeru istok-zapad tada već formirana (Arhiđakonova - Ilirske akademije). O tome nam svjedoči predromanička trokatnica oštećena u Drugom svjetskom ratu¹⁵ (Medulićeva ulica) položena nasuprot jedinici D2 kao i ona istočno od Vestibula (Urbanistički biro - Arhiđakonova ulica).

ROMANIKA

U ilustriranom putopisu kroz Istru i Dalmaciju¹⁶ Lavallée među ostalim Casasovim crtežima Splita donosi i zapadnu stranu Peristila Dioklecijanove palače krajem 18. stoljeća na kojemu se na trećem katu jedinice A1 vide tri romaničke bifore i tragovi zazidanih monofora. Iz tog se razdoblja na prvom katu do danas sačuvao romanički vijenac s ukrasom tri reda kosih dentikula na oblom dijelu. Može se pretpostaviti da je ulomak stupića okruglog presjeka, koji je uzidan ispod praga južnih vrata istog pročelja, pripadao romaničkoj bifori. Na južnom pročelju iste građevine vidi se trag zabata ranijeg, nešto nižeg krova koji bi odgovarao romaničkoj građevnoj fazi.¹⁷

Na sjevernom pročelju u visini sva tri kata vidi se, kao vertikalna fuga, trag sjeverozapadnog ugla romaničke trokatnice (A1) dok u visini prizemlja zid ide kontinuirano, što upućuje na to da se radi o dvorišnom zidu koji se pružao sve do jedinice C2. Dijelovi antičke okrugle građevine tada su još mogli biti vidljivi unutar dvorišta, što nam potvrđuje ranije spomenuti sačuvani blok plašta stilobata koji za 80 cm strši iznad razine poda prizemlja.

Na sjevernom pročelju u visini arhitravnog sklopa Peristila sačuvao se početak svoda koji je premošćivao ulicu te prvi kamen čeonog luka svoda. Može se pretpostaviti da se terasi koju je nosio taj svod, pristupalo iz romaničke trokatnice.

Iako na južnom pročelju građevina koje zauzimaju južni dio sklopa nema jasnih tragova razvojnih faza, na temelju postojanja romaničkog prozora na sjevernom pročelju, u visini drugoga kata jedinice D1, možemo zaključiti da je ona u tom razdoblju imala dva kata.

RANA GOTIKA

Krajem 14 stoljeća u dvorištu romaničke trokatnice grade se dvokatna krila formirajući zatvoreni blok, ostavljajući dvorište u sredini (B2 i B3) i neizgrađeni prostor uz zid *temenosa* (C2). Na takav nas zaključak navodi ista struktura ziđa na dva kata, jedinica B1 i C1 s tragovima ranogotičkih prozora. Fuga na spoju jedinica C1 i C2 govori o tome da je C2 nastala kasnije, odnosno da je, nedugo nakon izgradnje ranogotičke dvokatnice, dvorište (C2) ograđeno zidom prema zapadu s ranogotičkim vratima na nešto nižoj razini od onih na istom pročelju. Tada je vjerojatno u južnom zidu jedinice C1 otvorena ranogotička lođa.¹⁸ Iz istog su razdoblja sva ranogotička vrata ili njihovi tragovi na oba spomenuta pročelja u prizemlju kao i pravokutni prozori sa skošenim stranicama.

U južnom dijelu sklopa iz jedinice D1 postojala je veza prema antičkoj okrugloj prostoriji u uglu Vestibula koja je drvenom međukatnom konstrukcijom podijeljena na dvije etaže. Unutar donjeg antičkog otvora, na sjevernom pročelju Vestibula, ugrađen je ranogotički prozor. Pristup sa zapada u tu prostoriju zazidan je u radovima 1957. godine prilikom rekonstrukcije zapadnog zida Vestibula.

GOTIKA

U radovima 1959. godine (Urbanistički biro) iz lunete portala na sjevernom pročelju uklonjen je zazid te se pokazao grb s prikazom sv. Luke Evanđelista¹⁹ koji je vjerojatno pripadao poznatoj splitskoj obitelji de Lucaris.²⁰ U Statutu grada Splita iz 1312. godine spominje se Lukar Andrijin kao jedan od četiri plemića iz gradske četvrti sv. Dujma. Dovratci portala iskorišteni su u kasnijim preinakama za formiranje novih vrata nešto isto-

čnije te su u radovima obnove 1960. godine vraćeni na izvorno mjesto. Po maloј širini dovrataka, naročito zapadnog, i stilskim značajkama portala može se zaključiti da je on vjerojatno u 15. stoljeću umetnut između dvaju ranogotičkih vrata.

U 15. stoljeću u dvorištu su formirane dvije lože. Ona južna, pronađena 1957. godine, sastoji se od dva gotička luka oslonjena na polukapitele u zidu i središnji kapitel na stupu. Na kapitelu je grb sa inicijalima VS. Poput ostalih gotičkih loža u Splitu ona je visinski zauzimala visinu veću od prizemlja te je bila pokrivena jednostrešnim krovom koji se s juga spuštao prema dvorištu. Zahvaljujući podacima iz mape austrijskog katastra iz 1831. godine, gdje je na položaju sjevernog zida dvorišta ucrtan jedan polustup i jedan stup, možemo zaključiti da se tu nalazila još jedna loža. Njoj je vjerojatno pripadao polukapitel uzidan nad prozorom prvog kata zida koji je u drugoj polovici 19. stoljeća sagrađen na tom mjestu. Polukapitel po ukrasu u potpunosti odgovara polukapitelima lože na prvom katu sjevernog pročelja dvorišta palače de Augubio. Za sada nije jasno je li se loža nalazila u prizemlju ili na prvom katu.

Na planu iz 1831. godine u jedinici B1 i B2 prikazano je više krakova stubišta koji nisu u skladu ni s ložama u dvorištu ni s gotičkim polukružnim otvorom u zidu između jedinice A1 i B1, te se ne mogu smatrati gotičkima.

RENEANSNA

Dok se na ostalim pročeljima zadržalo stanje iz ranije faze, ono prema Peristilu u 16. stoljeću doživljava značajne promjene. U visini drugog kata ugrađen je renesansni balkon oslonjen na četiri dvostruke konzole s renesansnim lisnatim ukrasom. Balkonu se pristupa kroz dva otvora ispod lukova Peristila. Lukovi su u drugoj polovini 19. stoljeća zasječeni kako bi se ugradila pravokutna vrata. Na prvom katu, iznad romaničkog vijenca, ugrađena su dva renesansna pravokutna prozora s profiliranim okvirom. Sličan kameni okvir nešto veće visine, što govori da se radi o vratima, ugrađen je u zazid gotičke lože u dvorištu. U prizemlju je ugrađen renesansni

monumentalni portal s kanelurama i gotičkim kapitelima. U radovima obnove Peristila 1961. godine²¹ donji dio vrata zaklonjen je stubom. Ostali otvori, sudeći po Casasovom crtežu s kraja 18. stoljeća, zadržali su raniji oblik.

19. STOLJEĆE

U katastarskoj knjizi iz 1831. godine zabilježeno je da je palača u vlasništvu plemićke obitelji de Geremia.²² U sjevernom dijelu prizemlja prema Peristilu je dućan dok su u ostatku prizemlja spremišta. Na katovima su stanovi za iznajmljivanje. Spominju se dva dvorišta te se iz katastarske mape jasno vidi da je osim jedinice B2 i jedinica B1 postala dvorište rušenjem građevine iz ranije faze. Zbog toga je krov jedinice C1 prerađen tako da je prema ulici sv. Ivana dobio zabat čiji se tragovi i danas vide na sjevernom pročelju.

Prema izmjenama unesenima u katastarsku knjigu može se zaključiti da je u razdoblju između 1831. i reambulacije katastra 1878. palaču kupio Antonio Nonveiller. U zapadnom dijelu (C1, C2) povišena je razina međukatnih konstrukcija, sagrađeno je novo drveno stubište i na sjeveru na mjestu ranogotičkih vrata ugrađena su nova ulazna vrata. U prizemlju jedinice C2 postojala su vrata na jugu prema prolazu koji vodi u ulicu Ilirske akademije. Vrata nemaju stilskih obilježja, ali se može pretpostaviti da je prolaz postojao još u predromanici.²³ Ostali dio palače preuređen je u višestambenu građevinu za iznajmljivanje zbog čega se u dvorištu gradi novo, zatvoreno stubište. Tom se prigodom preuređuje pročelje prema Peristilu te se na trećem katu iznad antičkog vijenca gradi novo pročelje od fino klesanog kamena. U prizemlju, uz sam Protiron, na mjestu ranijih, postavljaju se nova ulazna vrata koja vode prema stubištu. Grublje zidani dijelovi pročelja obrađuju se finom žbukom s urezanim fugama imitirajući velike blokove kamena.

Dvije građevine južno od temenosa u tom su razdoblju trokatne, a u vlasništvu su Antonija Gallassa (D2) i Scacoza Giovannija (D1).

POSTOJEĆE STANJE

Na temelju arhitektonske snimke iz 1956. pokrenuti su istražni radovi i izrađena je projektna dokumentacije uređenja sklopa jugozapadno od Peristila za Centar općeg obrazovanja Radničkog sveučilišta.²⁴ Godine 1959. završena je prva faza, tj. južni dio sklopa uz ulicu Ilirske akademije, dok su radovi na ostalom dijelu trajali do 1961. godine.

Najveće promjene doživio je južni dio sklopa, gdje su promijenjene razine podova kako bi se uskladile sa sjevernim dijelom te je izvedeno novo kameno stubište. Tom prilikom rekonstruiran je zapadni zid Vestibula, a u istočnom dijelu prizemlja smještena je trafostanica. U prostoriji portirnice u prizemlju ostavljen je prolaz prema stilobatu okrugle antičke građevine (B3) koji je danas zazidan. Zapadni dio sklopa nadograđen je za jedan kat u kojemu je smještena učionica s velikim prozorima. U prizemlju je prezentiran nalaz stilobata okrugle antičke građevine. U istočnom dijelu radovi su provedeni samo u prizemlju dok su na katovima ostali stanovi.

Istražni radovi koji slijede kao predradnja za izradu projektne dokumentacije Muzeja sakralne umjetnosti zasigurno će dati nove elemente za detaljniju definiciju prostornog razvoja sklopa građevina jugoistočno od Peristila.

BILJEŠKE

- ¹ Elaborat - Muzej sakralne umjetnosti, Povijesno prostorna analiza; naručitelj: Grad Split, Gradsko poglavarstvo, Ured za staru gradsku jezgru; autori: Vlasta Marčić, Katja Marasović.
- ² Urbanistički biro, snimila: Mirjana Marasović.
- ³ Urbanistički biro, voditelj istraživanja: Jerko Marasović.
- ⁴ Ured ovlaštenog arhitekta Vlasta Marčić; voditelj projekta: Vlasta Marčić; suradnici: Nenad Marčić, Nenad Ivanišević, Geografica d.o.o.
- ⁵ Jerko Marasović, Tomislav Marasović: *Pregled radova Urbanističkog biroa na istraživanju i zaštiti i uređenju Dioklecijanove palače od 1955. do 1966. godine*, Split, 1965., 23 i d.
- ⁶ Antonio Proculiano: *Oratione al Clarissimo M. Giovan Battista Calbo...*, Venetia, MDCLXVII, pretiskano u *Commissiones et relationes Venetae*, III, Zagreb, 197 -238.
- ⁷ Branimir Gabričević: *Ultime scoperte nel pallazo di Diocleziano*, Atti VIIo Congr. Arch. classica, cit., II, 415-420.

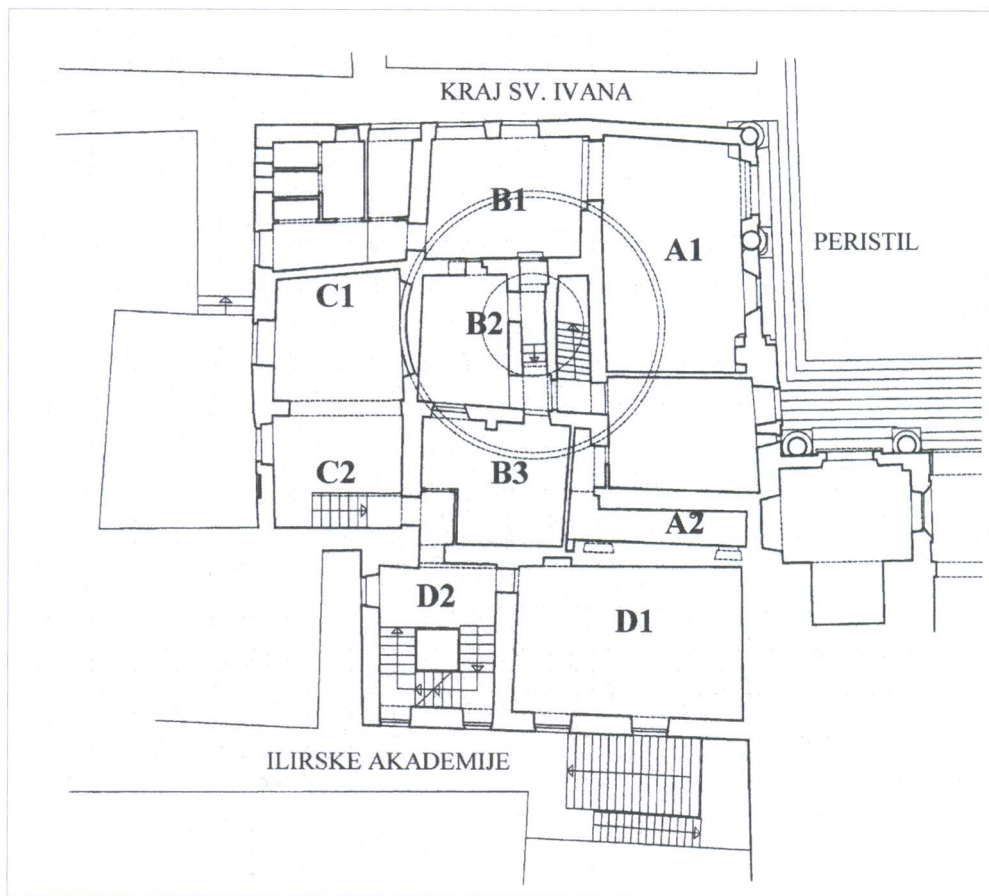

- ⁸ Vidi bilješku 5.
- ⁹ Radi se o istaci na kamenom bloku koji služi kao graničnik za konop kojim se veže blok kako bi ga dizalica mogla uhvatiti i prenijeti na željeno mjesto. Po završetku radova oni su se otklesavali, a činjenica što je u ovom slučaju istaka sačuvan, govori u prilog tome da mnogi dijelovi Palače nikada do kraja nisu bili dovršeni.
- ¹⁰ Jerko Marasović, Tomislav Marasović, Sheila McNelly, John Wilkes: *Diocletian's Palace, Report on Joint Excavations, Part Two*, Split (1976.), 48.
- ¹¹ Podaci iz arhitektonske snimke arheoloških nalaza i fotografija (Urbanistički biro 1947. - 1961.).
- ¹² Jerko Marasović, Katja Marasović, Snježana Perojević, *Kultne građevine Dioklecijanove palače u Splitu*, *Histria antiqua*, Pula 2005., sv. 13, 427-436.
- ¹³ G. Niemann, *Der Palast Diokletians in Spalato*, Beč, 1910., 61.
- ¹⁴ Vidi bilješku br. 5.
- ¹⁵ Kuća je porušena prije Drugoga svjetskog rata, ali je Einar Dyggve srećom dokumentirao njezine osnovne elemente prije rušenja. Tomislav Marasović: *Prilog morfološkoj klasifikaciji ranosrednjovjekovne arhitekture u Dalmaciji*, Prilozi istraživanju starohrvatske arhitekture, 9., Split, 1978., 10.
- ¹⁶ Joseph Lavallee, Louis Francois Cassas: *Voyage pittoresque et historique de l'Istrie et de la Dalmatie*, Paris, 1802.
- ¹⁷ Jerko Marasović, *Prilog metodologiji obrade graditeljskog naslijeđa*, Doktorska disertacija, Zagreb, 1977., mentor: prof. Andre Mohorovičić, 30 i 31.
- ¹⁸ U istražnim radovima 1957. godine pod ranogotičkim lukom pronađen je temelj srednjovjekovnog zida.
- ¹⁹ Vidi bilješku br. 5.
- ²⁰ Ivan Ostojić: *Metropolitanski kaptol u Splitu*, Split, 1975., 265; Mario Kuzmanić: *Splitski plemići, prezime i etnos*, Split, 1998. - Prezime Luccaris prvi se put u Splitu javlja u 13. stoljeću. Riječ je o poznatoj splitskoj obitelji čiji članovi su zauzimali značajno mjesto u javnom životu grada. Oni se u povijesnim izvorima spominju kao konzuli, suci i pripadnici viših slojeva svećenstva.
- ²¹ Urbanistički biro 1959. - 1961., istraživanje i obnova Peristila, investitor: NOO Split, voditelj i projektant: J. Marasović, suradnici: T. Marasović, B. Gabričević, B. Marasović, D. Radovniković, V. Kokan, D. Marasović, V. Krešo.
- ²² Mario Kuzmanić, *Splitski plemići, prezime i etnos*, Split, 1998. - Prezime Geremija prvi put se spominje u Splitu potkraj 15. stoljeća, a zadnji potomak je Girolamo de Geremija, koji je umro 1888. u sedamdesetoj godini života.
- ²³ Samo postojanje prolaza upućuje na to da je on uvjetovao razmještaj građevina južno od temenosa, tj. da je postojao prije njih.
- ²⁴ Urbanistički biro 1957. -1961., investitor: Radničko sveučilište, projektant: J. Marasović, projektant konstrukcije: P. Kuzmanić, suradnici: M. Marasović, D. Radovniković.

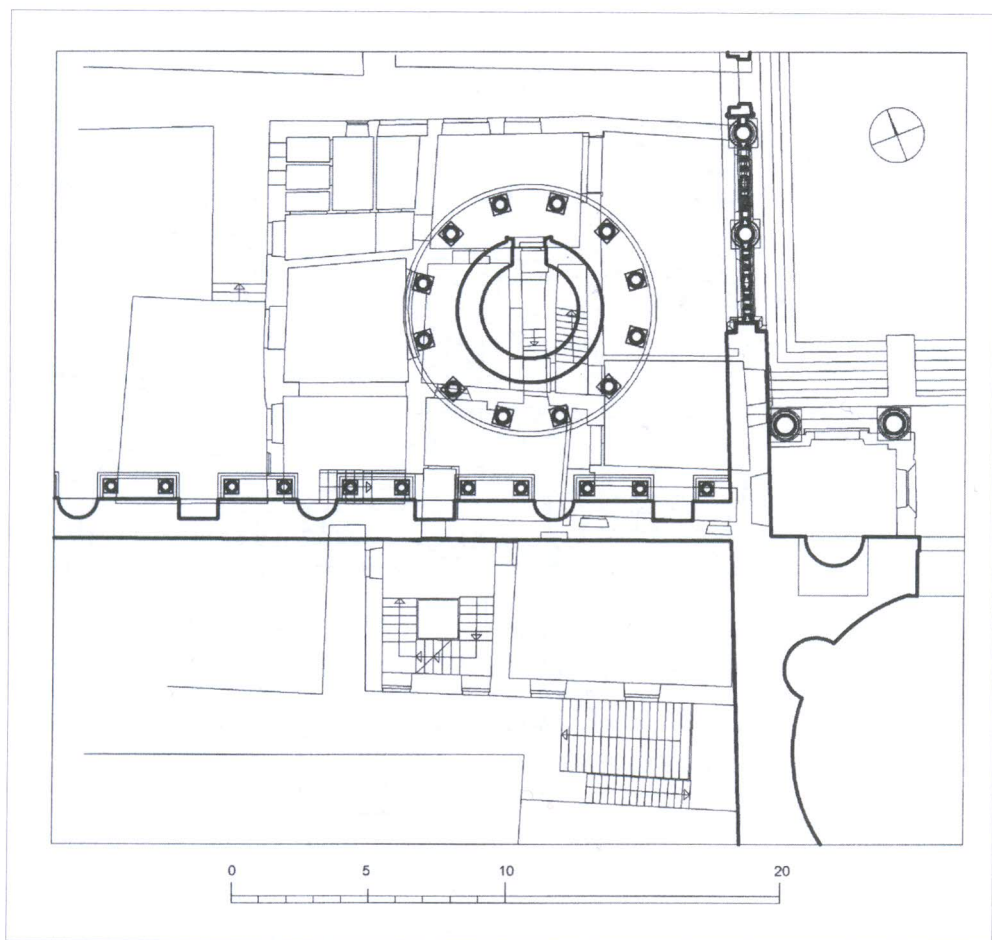
THE COMPLEX SOUTHWEST OF THE PERISTYLE

Summary

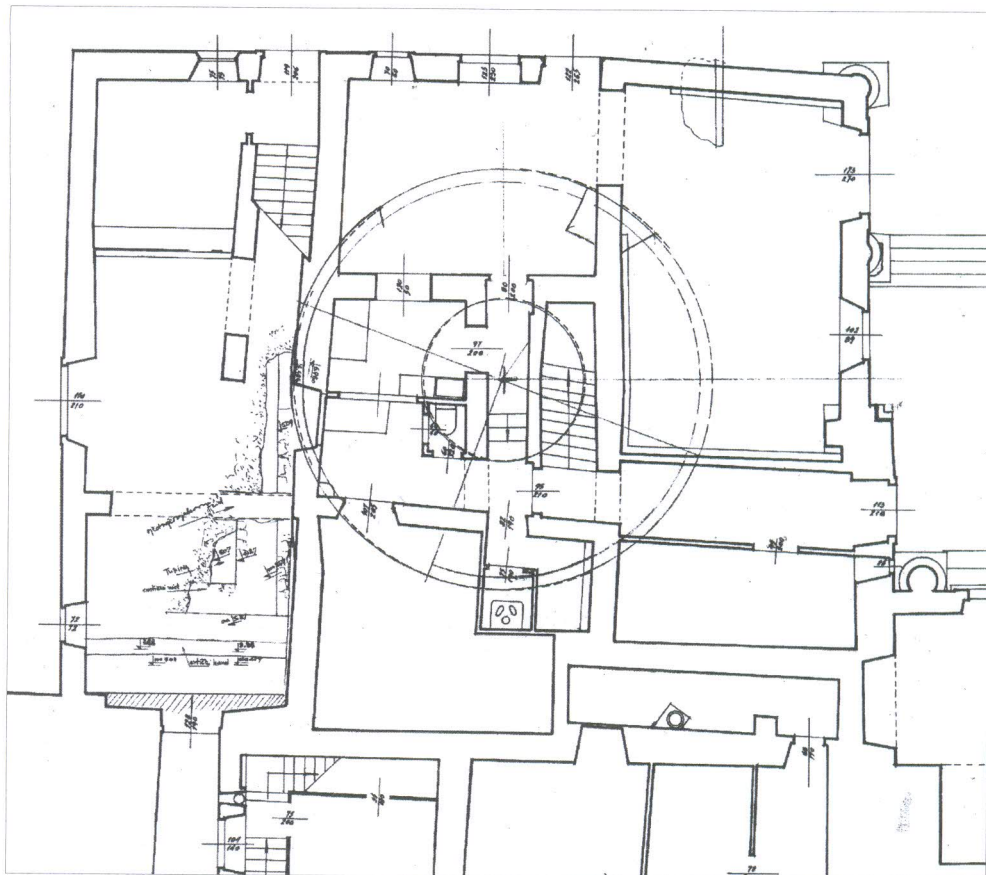
In 2005 a historic-architectural study was carried out as a prerequisite for adapting the complex southwest of the Peristyle for the Museum of Sacral Art. The study was based on results achieved through research led by the Town Planning Institute from 1957 – 1961 as well as on recent observations. The complex spreads over the southeastern corner of the western *temenos* of Diocletian's Palace and the area south of the *temenos* wall. Research from 1957, carried out in the center of the northern part of the complex, yielded remains of a round cultic edifice referred to by Proculiano as the temple of Cybele in his speech from 1558. On the eastern side this edifice was enclosed by an archcolonnade of the Peristyle and to the south by the *temenos* wall decorated by niches, columns and cornices. A Romanesque three-storey house was built in the 13th century by the columns of the Peristyle, and to its western side a courtyard was formed. Two buildings at the south of the complex had been built even earlier. At the end of the 14th century two-storey wings were built in the courtyard of the three-storey Romanesque house leaving the courtyard in the center and a clear area along the *temenos* wall. In the 15th century a Gothic loggia was built in the southern part of the courtyard. There is also evidence of a Gothic loggia in the northern part of the courtyard of which only a semi-capital has been preserved. At the end of the 19th century the building was transformed into an apartment house due to which a staircase was built in the eastern part of the courtyard. Two buildings in the southern part of the complex were transformed too. From 1957 to 1960 a greater part of the complex was adapted and housed the Workers Education Center. All parts of the complex were connected in one whole while historic finds are displayed in the interior.

Podjela sklopa jugozapadno od Peristila na građevne jedinice

*Prostor jugozapadno od Peristila, antičke građevine na snimku postojećeg stanja
(prema Jerku Marasoviću)*

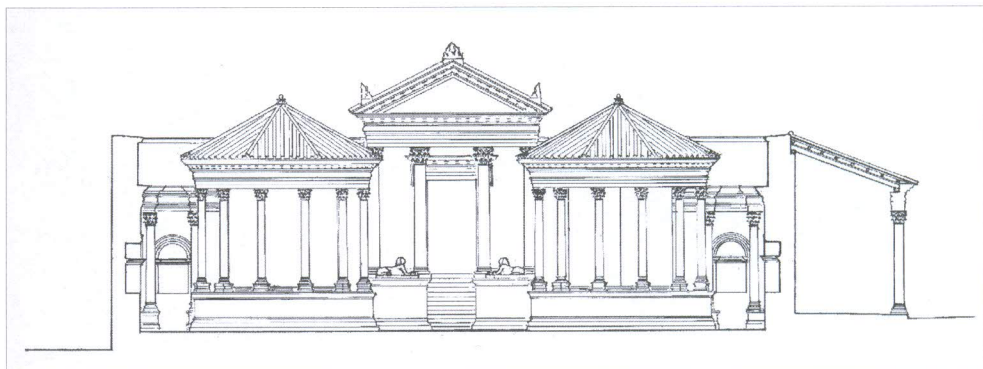
Arheološki nalazi u jedinicama C1 i C2, Urbanistički biro (dalje: UB)

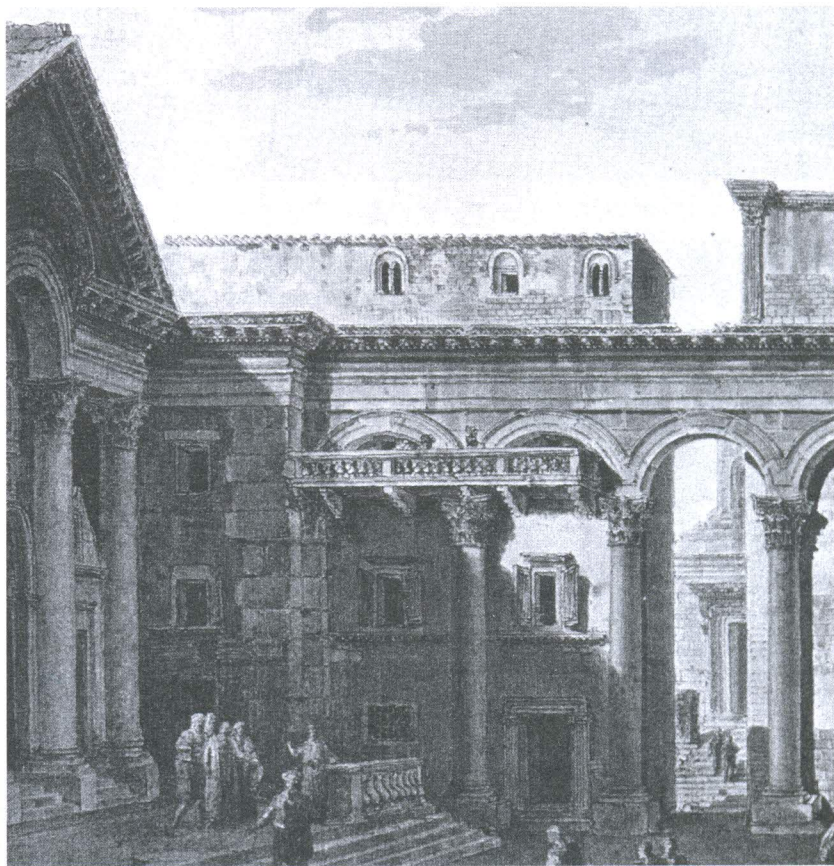
Ulomak friza temenosa, UB

Ulomak kasetirane ploče periptera okrugle antičke građevine, Arhiv Mediteranskog centra za graditeljsko naljeđe (dalje: A MCGN)

Zapadni temenos Dioklecijanove palače (Jerko Marasović, 2002.)

Zapadna strana Peristila krajem 18. stoljeća, detalj (L. F. Cassas)

Romanički vijenac na istočnom pročelju, A MCGN

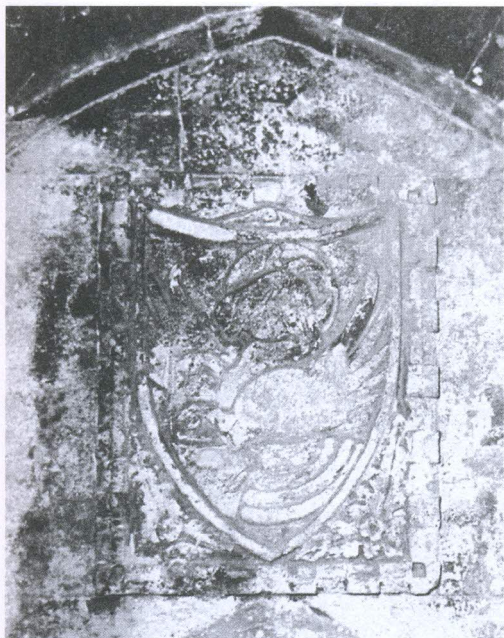

*Ranogotički prozor
u antičkom prozoru Vestibula, UB*

*Ranogotički luk između C1 i C2, u pozadini se
vidi prezentacija stilobata okrugle antičke
građevine, UB*

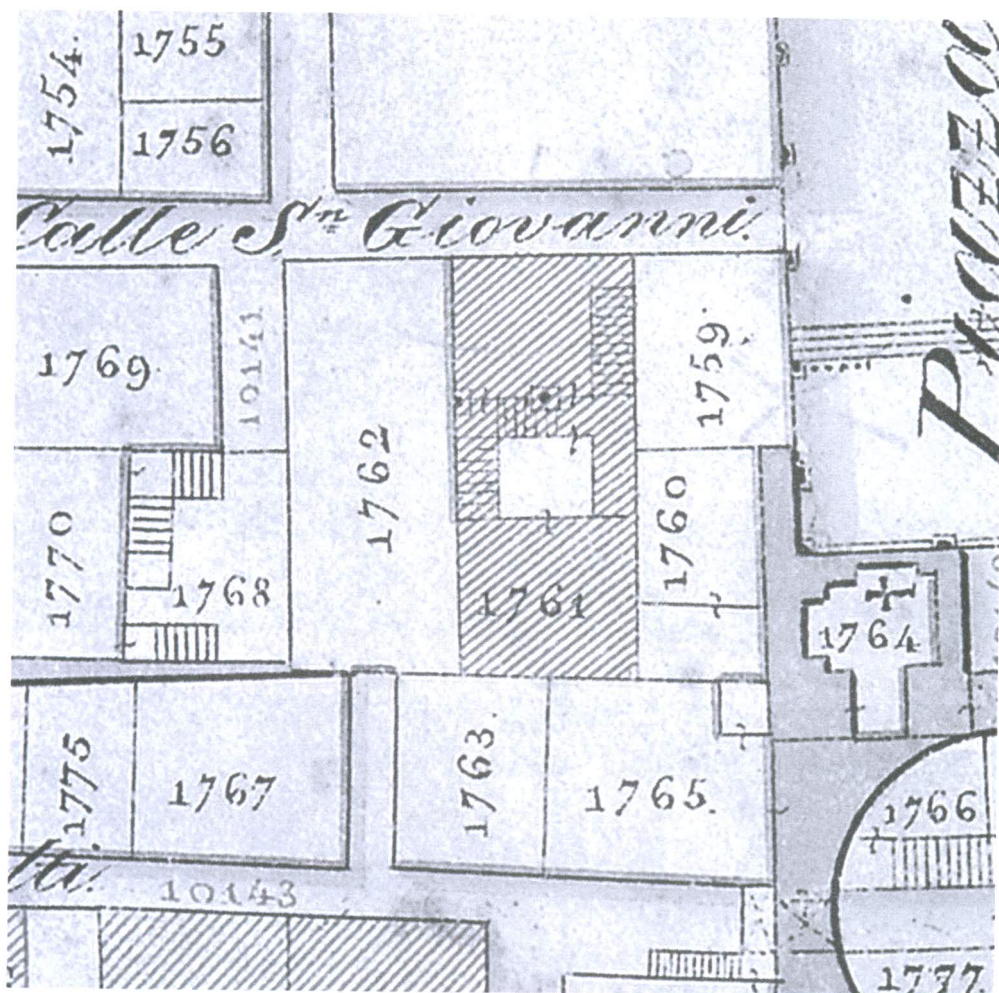
Grb sa prikazom Sv. Luke evanđeliste u luneti gotičkog portala na sjevernom pročelju, UB

Grb sa inicijalima VS na kapitelu lože u dvorištu B2, UB

Gotička loža na jugu dvorišta B2, UB

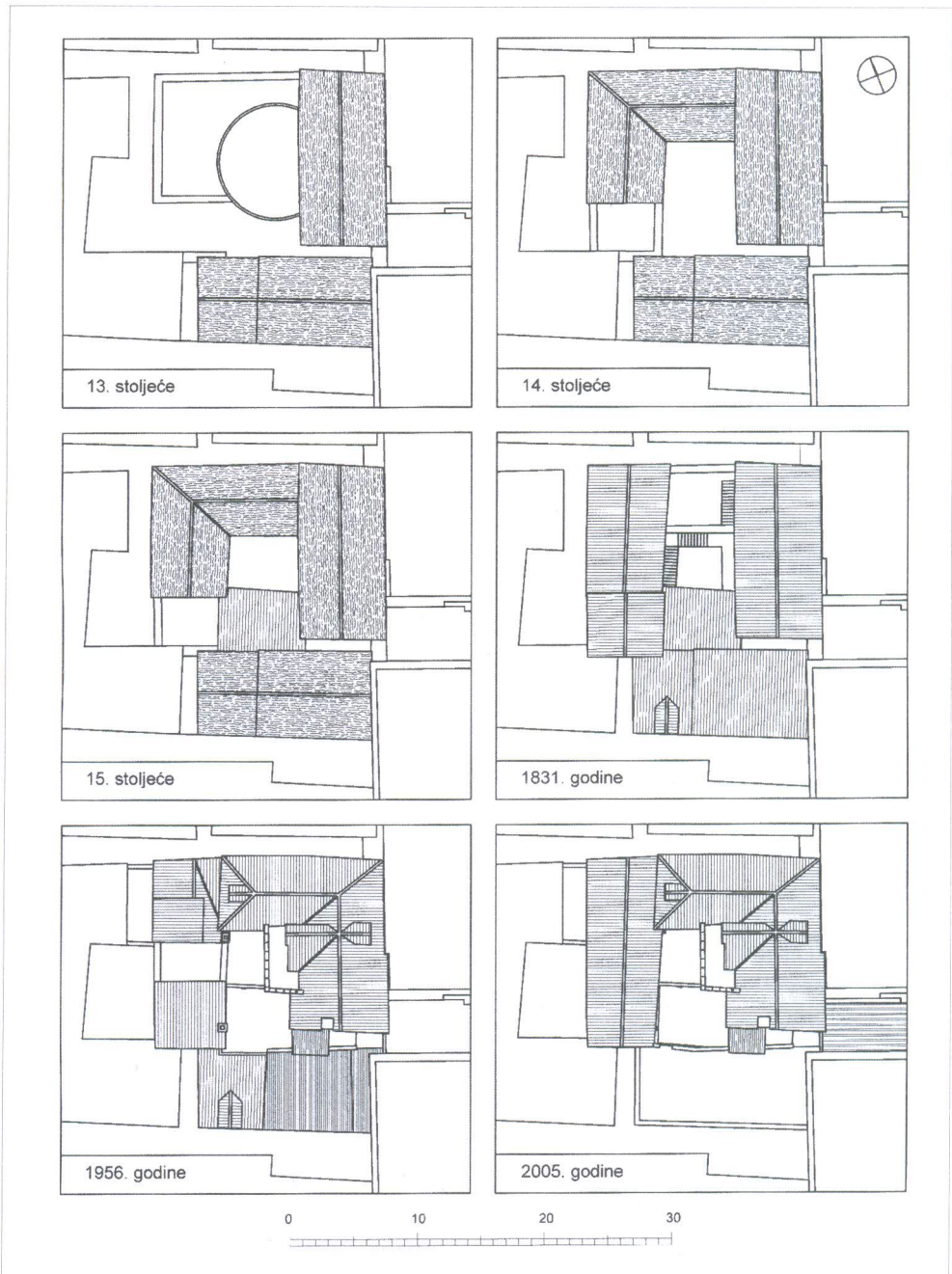
*Prostor jugozapadno od Peristila
na katastarskoj mapi iz 1831. godine.
Državni arhiv u Splitu, Arhiv mapa*

Gotički polukapitel uzidan u sjeverni zid dvorišta B2

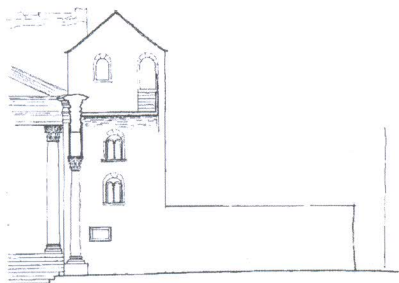

Gotička loža na prvom katu palače d' Augubio

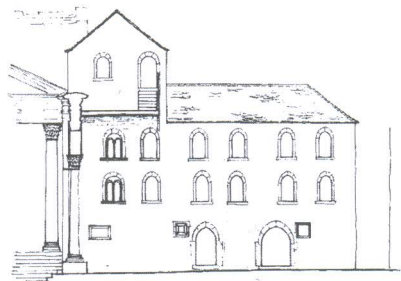

Prostorni razvoj sklopa jugozapadno od Peristila, tlocrt (K. Marasović, V. Marčić)

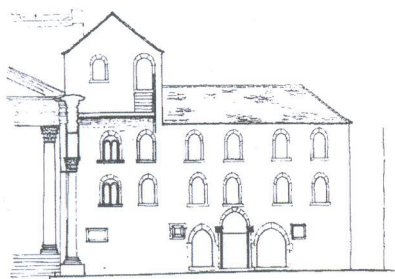
SJEVERNO PROČELJE

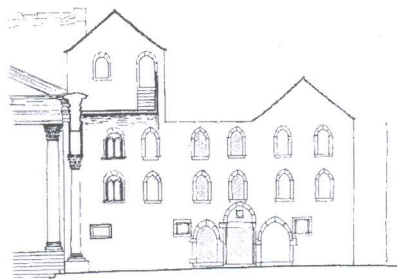
13. stoljeće

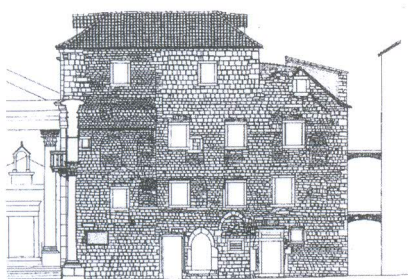
14. stoljeće

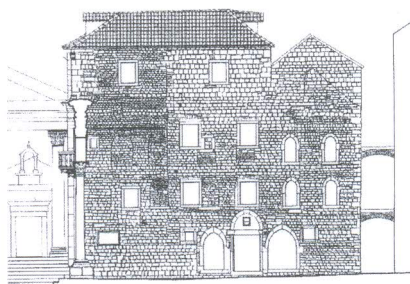
15. stoljeće

1831. god.

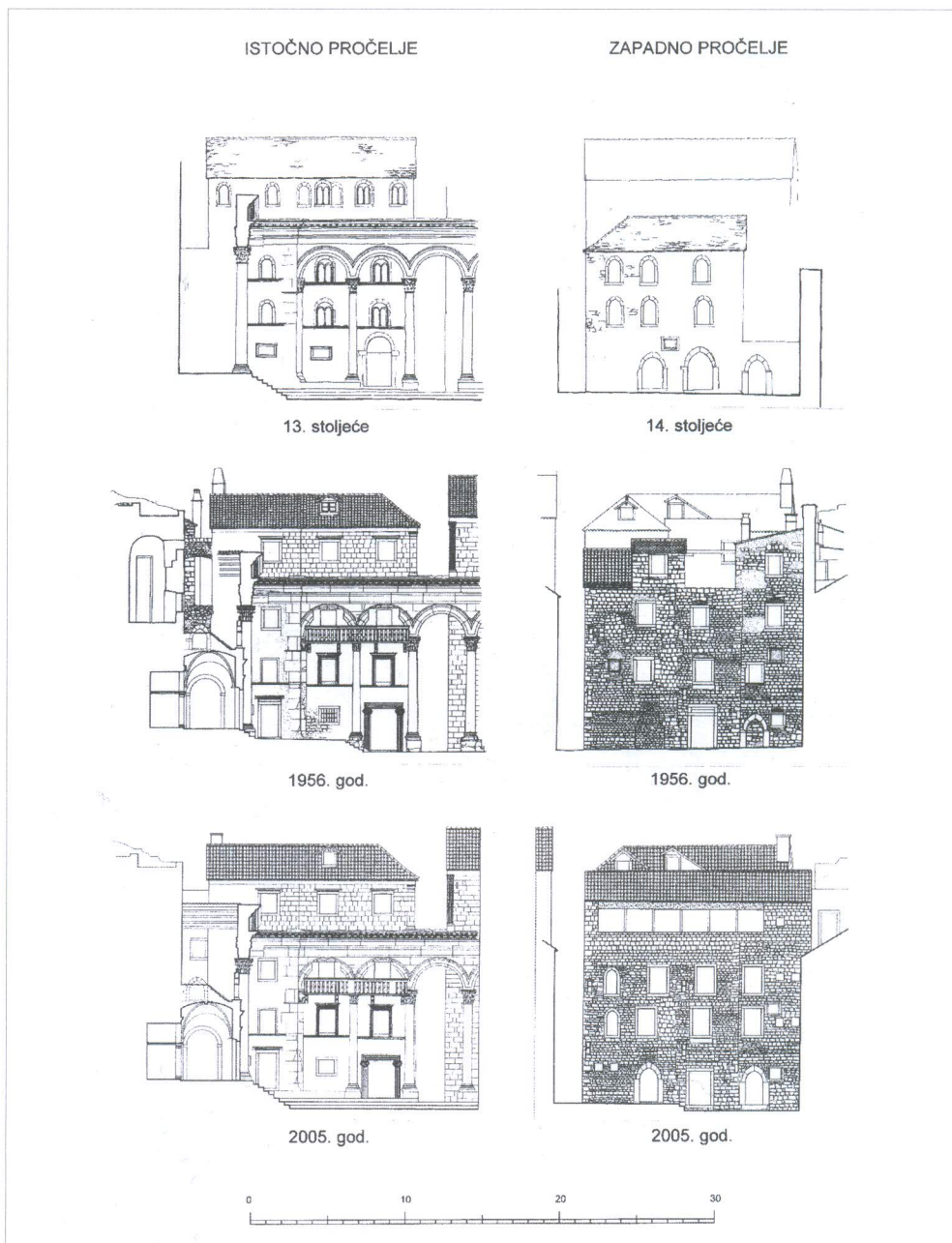
1856. god.

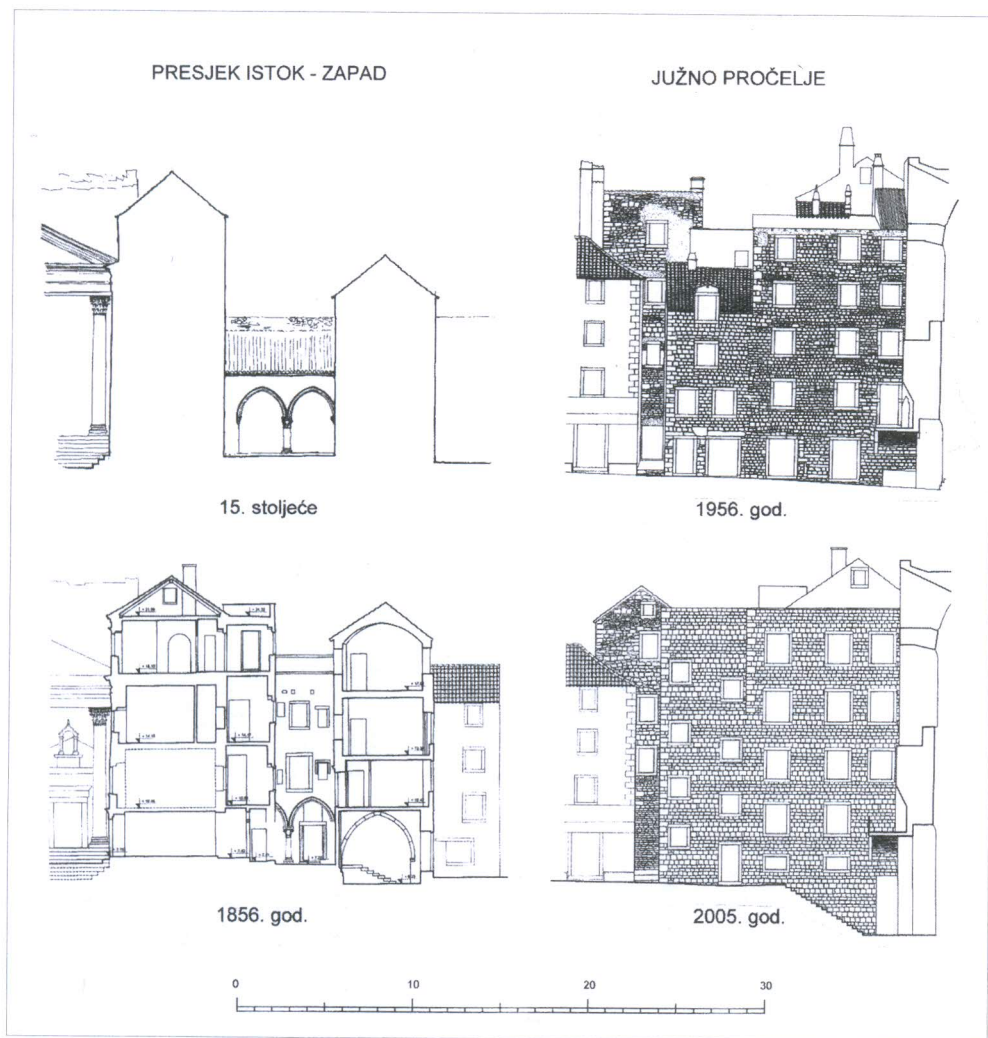
2005. god.

*Prostorni razvoj sklopa jugozapadno od Peristila, sjeverno pročelje
(J. Marasović, K. Marasović, M. Marasović, V. Marčić)*

*Prostorni razvoj sklopa jugozapadno od Peristila, istočno i zapadno pročelje
(J. Marasović, M. Marasović, K. Marasović, V. Marčić)*

*Sklop građevina jugozapadno od Peristila, presjek istok-zapad i južno pročelje
(J. Marasović, M. Marasović, V. Marčić)*